

Het heft in eigen handen: meer keuzevrijheid creëren in het woonaanbod

Interview met Margreet van der Laan, initiatiefneemster woongroep voor ouderen in Leeuwarden.

Utrecht, maart 2006

Aedes-Arcares Kenniscentrum Wonen-Zorg

Yvonne Witter, adviseur

'Weet je wat 'Blyn Anker' eigenlijk betekent? Het staat voor: blind anker en dat is een muuranker. Dat staat symbool voor de verbondenheid van de groep', vertelt Margreet van der Laan. Zij heeft zes jaar geleden, samen met anderen, het initiatief genomen om een woongroep te starten met de naam Blyn Anker. Het is niet de eerste woongroep van ouderen in Leeuwarden. Maar de wachtlijst voor deze bestaande groep was lang en de doorstroming gering. Toen is bij van der Laan met enkele anderen het idee geboren om een tweede woongroep op te richten.

'Als je begint met een woongroep, ga je eerst met elkaar praten wat je wil. Pas dan stap je naar een woningcorporatie. Anders loop je het gevaar dat zij het voor je gaan invullen. Nee, wij hadden alles goed op een rij, met een programma van eisen'. Waarom is van der Laan met het initiatief gestart? 'Wij signaleerden een hiaat in het bestaande aanbod. Juist voor ouderen met een smalle beurs zijn er weinig woningen te vinden. Serviceflats zijn vaak duur. Ouderenwoningen zijn er onvoldoende. Er is weinig keuzevrijheid voor deze groep mensen. Voor de enige woongroep bestaat een wachtlijst. We willen met de woongroep ervoor zorgen dat ook mensen met een smalle beurs hier terecht kunnen'.

'Onze filosofie is het hebben van betrokkenheid bij elkaar. Een woongroep geeft een nieuw soort verband. Mensen willen graag ergens bij horen en als het betaald werk ophoudt en de kinderen de deur uit zijn, dan vallen vanzelfsprekende verbanden weg. De kans bestaat dat je in een isolement raakt. In een woongroep heb je privacy, maar ook contacten en kun je dingen met elkaar ondernemen, afhankelijk van je interesse. En er zijn mensen die naar je omkijken', vertelt een gedreven van der Laan.

De Leeuwarder woningcorporatie Woonbedrijf Noord stond positief tegenover het initiatief van de tweede woongroep in Leeuwarden. Maar de realisatie van het idee liep niet helemaal gesmeerd. 'De lokatietoewijzing en de start van de bouw duurden nogal lang. Dat is jammer, want daardoor haakten belangstellenden voor de woongroep af', aldus van der Laan. 'We hebben toen met een groep mensen de wethouder en de directeur van de corporatie bestookt met een taart en een troffel, onder het motto: troffel in de taart, schep in de grond. Dat heeft de pers gehaald en de zaak bespoedigd', lacht van der Laan.

Een ander knelpunt is het vinden van middelen voor de inrichting van de ontmoetingsruimte. De woongroep is druk bezig met het vinden van fondsen. 'De woningcorporatie en de gemeente willen er niet in investeren. Dat vind ik vreemd, want beide partijen hebben o.a. in het kader van de WMO zelf belang bij initiatieven van senioren die verantwoordelijkheid voor de eigen situatie en voor elkaar nemen. De woongroep biedt senioren een woonomgeving waarin zij lang zelfstandig en actief kunnen blijven door contacten met elkaar en eenvoudige hulp aan elkaar. Dit heeft een preventieve werking doordat zij minder snel een beroep op dure zorg hoeven te doen en weinig kans hebben om passief en eenzaam te raken. De ontmoetingsruimte is essentieel om de bedoeling van het groepswoon te realiseren. Als plek voor gezamenlijke activiteiten en contacten van leden, als broedplaats voor nieuwe ideeën en inspiratie, als plek waar men elkaar aandacht geeft en oplossingen bedenkt voor zorg en/of problemen. De corporatie is van mening dat men toch al genoeg investeert in een complex huurwoningen in de sociale sector. De gemeente houdt vast aan een botte weigering en heeft zelfs een bestaande regeling (woontussenvoorziening) ingetrokken, wat deelname door de laagste inkomensgroepen bemoeilijkt.

Van der Laan heeft, als initiatiefneemster, een tip voor andere woningcorporaties. 'Wees niet bang om mensen een stuk eigen verantwoordelijkheid te geven en maak gebruik van de eigen kracht van een

nieuwe generatie senioren. En een tweede advies luidt: 'Investeer ook in de kosten van de ontmoetingsruimten van woongroepen, die de huurprijs kunnen opjagen, zodat ook mensen met een smalle beurs voor dit woonconcept kunnen kiezen. Tot nu toe hebben zij weinig keuzemogelijkheid'. In het voorjaar vindt de oplevering van het toekomstig woongebouw plaats. Voor de toekomst zijn er genoeg plannen. 'Het kan ervan komen dat we als woongroep gezamenlijk zorg gaan inkopen. Nu zijn we druk met het regelen van andere zaken, zoals de inrichting van de ontmoetingsruimte en is de groep nog relatief jong (54-73 jaar). Maar het samen regelen van zorg en welzijnsvoorzieningen behoort zeker tot de mogelijkheden', vindt van der Laan.